

SALE

CENTRALE V. E. II

C 22

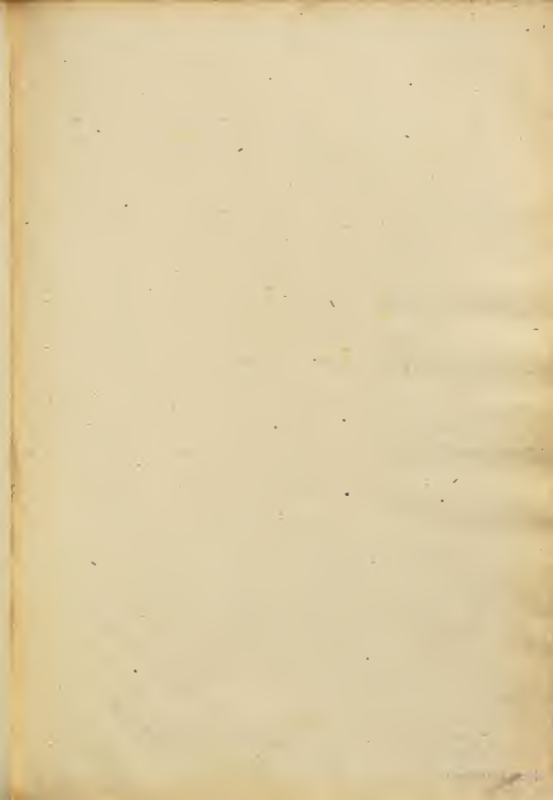
(7)

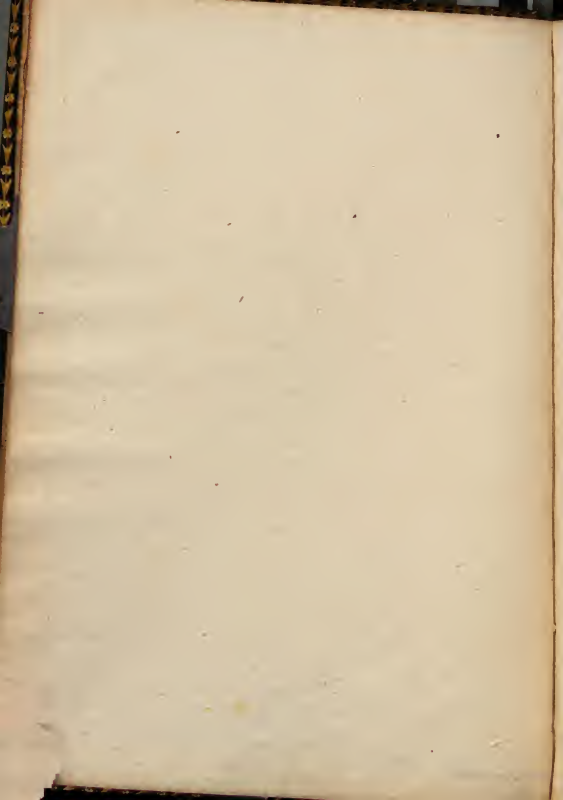

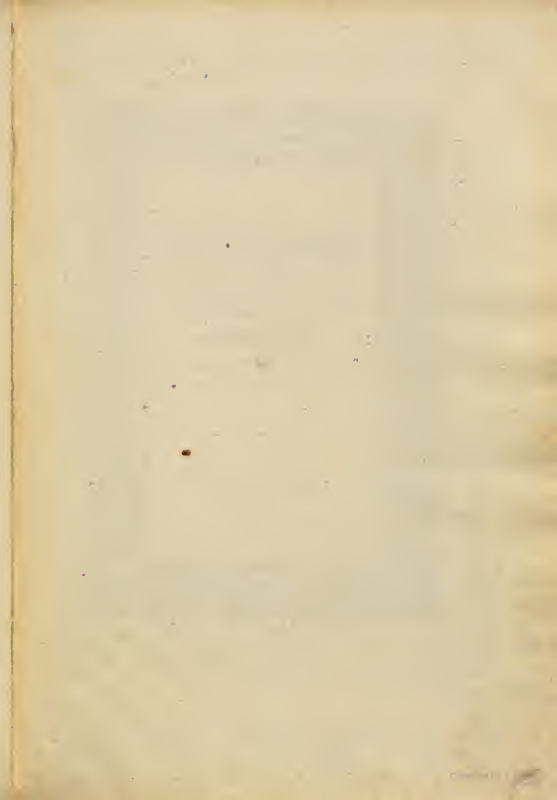
379-

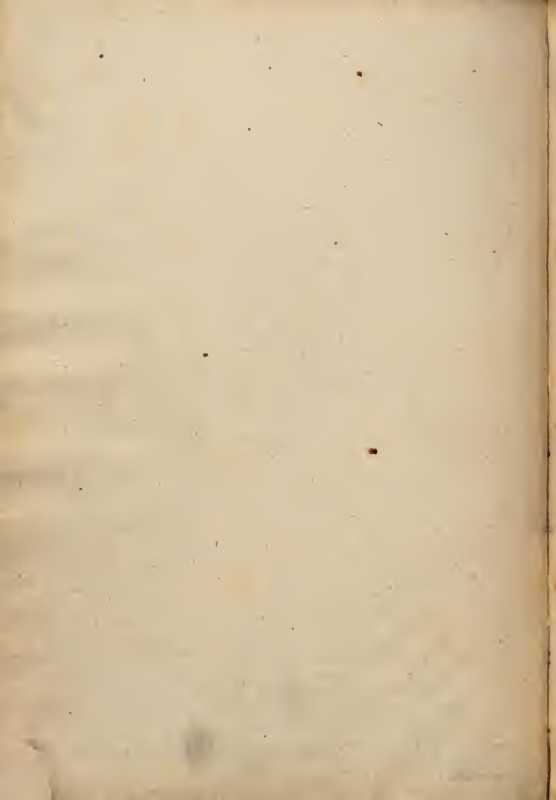
68.13.B.53

Regula occulte scribendi seu componendi Ci-
pharā: ita q̄ nemo litteras interpretari possit

Regula occulte scri-
bendi seu componendi Ci-
pharā: ita q̄ nemo litte-
ras interpretari possit
communis oībus.

LIBRERIA
M. A. S. S. S.
S. S. S. S. S.

Regula occulte scribendi seu componendi
cipharā. ita q̄ nemo litteras interpræ/
tari possit cōmunis omnibus.

Um pestilentia quæ in vrbe tunc vige-
bat vitadæ causa: venissem in agellū quēdam
prope Tyberim. Illuc accessit amicus he-
truscus. Inquit? cur ita solus / & tam ocio
frui quæras. Solebas enim non modo le-
gibus: verum etiam libris Marci Tullii
aliorumq; lectitandis plurimum delectari. Quapropter te
Jacobum Siluestrum tuorū cognomine: nunc autem Sil-
uestre appellare mihi licet. Cui respondi. Vri malū arbitra-
ris nō semp ocium fuit: multis. n. pfuit. Haud mihi obesse
id forsan poterit. Intermisso joco. Incidimus in sermonem
de veterum scribendi genere. Tum quidē cogitabā q̄ ma-
xime habendi fuere primi characterū inuentores / q̄ppe nil
aliud sanctius ad beate viuendū fuerit vnquā repertū. Sub-
inde ostensis sibi hetruscis litteris: neq; nōn merito ambo
Tusci dolebamus: has litteras cū lōga vetustate. tum nobi-
litate puincia insignes: q̄bus romanos quoq; pueros eru-
diri solitos Liuius testat nulli adhuc cognitas esse. Inquit
et ille. Equidē censeo cuiuscūq; principi q̄ solus eiusmodi sci-
ret litteras: id non tātum vtillimū sed ad suā et regni futurū
nempe salutē. Nam litteræ nr̄a p̄sertim memoria mutato
& cōficto caractere quæ ciphara appellatur: non absq; ali-
quo forsan cōpositę labore: quas eruditi & elaborātes sepi-
interpretant: nonnunq̄ et deletō sigillo seu alieno vtēdo p̄

sæpe legunt. Proptereaq; cõsilia & secretiora nulli seu pau/
cis : cum (de regni salute aut iactura agat) credenda : ab ini/
micis q; forsitan aliter ea scire nequeant : longissimo quoq;
loco noscunt sæpissime. Ego aut tunc respondi. Causarum
patrocínio dum vacare pmissum fuerat : ista aliquando co/
gitans inueni nõ difficilem / cõmunem & cunctis aptã scri/
bendi normã. Ita q; litteræ cuicũq; tabellario siue transeũti
secure tradi possent : & ab hoĩe præter scribentẽ & eum cui
confidat pcul dubio intelligi nemine. Sed ne mendax ha/
bear nisi tibi dicere audeo : ac vereor haud tãtum nõ lauda/
ri : verum a multis q; id quod ignorent aut iudicant impos/
sibile , aut vituperant irrideri : præsertim q; potius de com/
ponendis libellis a me differendũ . & si scirem scribendum
esse videat. Ille vero ait. Ne parũ habendi aut laudandi ab
ineruditis , cæterisq; qui nulla habita ratione diuitis incũt
bunt , suisue passim indulgent voluptatibus te cura afficiat.
Huiuscemodi valeant hoĩes. Nec p labore speres mune/
ra : obiit Mœcenas. Tamen si gloria extat æterna. Neq; ré
hãc perq; vtilem scribere te pudeat. C. Cæsar elaborauit &
vsus. Nõnulla eiusmodi scripsit Aulus gellius auctor pro/
batissimus. Scripsisse quoq; dicit Valerium probum do/
ctissimum virum ? Et an humana putas ea quæ oĩbus siue
multis prodesse possunt occulta habere : nam quæ singulos
iuuant publice esse edenda arbitror. His igitur verbis hor/
tatus ab amico docere huiusmodi regulã decreui. Illustrissi/
mos vero principes : Sicut Artaxerxes persarũ rex ab agri/
cola in lotis manibus offerente aquam (etiam parua nõ de/
spicienda arbitratus) benigne suscepit : ne hoc munusculũ

aspernari velint rogo. Si quidem rem gratā & vtilem effe-
cero: mihi pfecto gratissimū erit. Si secus vero. Satis erit mi-
hi, neq; turpia neq; molesta mea saltem mēte: vt ensis fiber
q non nocendi animo eum cōfici docuisse. Hoc tamē scri-
bendi genus si approbari sensero: quædā alia fortasse nō mi-
nus vtilia: cupienti illa scire me ostensurum polliceor.

Regula.

Omnes fere homines qualibet lingua scribentes: vsi fuerūt
vtunturq; structo vocalium & cōsonantium ordine: nomi-
nibusq; quorū sunt casus & numeri. Ac verbis quorū sunt
modi tēpora personę & numeri, aduerbiisq; præpositioni-
bus & aliis partibus orōnis. A Egyptii vero figuris anima-
lium aliarūq; rerum loco litterarum: ne forsā eorum cōsi-
lia ab aliis noscerent: (cum eos primos inuenisse caracte-
res aliq; dixerint) vti consuevere. Ipsorum instar dissimilita-
men forma per notas: caractere græco viso pulchriori &
aptiori: cum accentibus nō debito loco sed differentia cau-
sa cōpositas: epistolā minime interpretandā semotis voca-
libus & cōsonantibus scribendam putavi. Ipsarum notarū
decies centena milia breui ordine infra describentur. Ma-
iori q; infinito quoadmodo numero alias addendo line-
as quoq; cōfici possent. Pro singulis igitur noib⁹ eorūq; ca-
sibus & numeris ac verbis eorūq; temporibus modis per-
sonis & numeris cæterisq; partibus orationis: ex eisdem notis
appōnantur diuersæ vna vel plures.

ἰστορίᾳ, οἰκιστῶν. **Exemplum.** ἡ δὲ ἀποστολὴ ἔστιν ἡ

Litterę apud romanos semper in prætio fuere. ἡ δὲ ἀποστολὴ ἔστιν ἡ

ωβδ / τεθ / σαζ γ / λογκθ / ἡ δὲ ἀποστολὴ ἔστιν ἡ

notæ nominis casus & numeri / ωβδ / nota præpositionis /

notæ nominis casus & numeri / τεθ / nota aduerbii /

notæ præpositionis nominis casus & numeri / σαζ γ / notæ

verbi modi temporis personæ & numeri / λογκθ / has tamē

notas posui potius simplices p̄ clariori exēplo p̄termittis du

plicibus & accētibus. Nec epistola interpretari poterit ex

reperitis sepius casibus numeris modis temporibus & per

sonis in orōne vel epistola: Cum qui & quales sint ignorē

tur. E tsi etiā noscerent̄. ignoto nomine & verbo nihil in

telligi poterit. Possent ēē plerunq; p̄ferri casus ommitti: co

gnito enī verbo ex genere verbi noscit̄ cuius casus sit nomē

Posteis tamen pro singulis pluribus notis tutius erit. In li

bello autem conficiendo siue charta aliqua inter vltro ci

trosq; scribentes: perscribantur quæcunq; nomina verba &

alia quæ veniant in mentem: vel optanda ex aliquo codice

vocabulorū breuiter absq; præteritis & supinis magis cō

munia & aptiora p̄ scribendo: & singulis apponant̄ huius

modi notæ. Idem quoq; fieri poterit in aliquo cōmunicō

dice vocabulorū non tamen ordine alphabeti. Ac ēē in ali

quo libro Ciceronis Vergilii vel aliorum & ēē diuini offi

cii: notādo verba nomina & alia in eis scripta: paucis enim

chartis necessaria pro scribendo reperientur. Pro faciliori

vero modo poterit vti paucis notis: Silicet. quot nomina

verba & alia sint descripta in p̄ma linea folii seu folio libri.

vt puta ducenta: tot illis apponant̄ notæ: quæ eadem repe

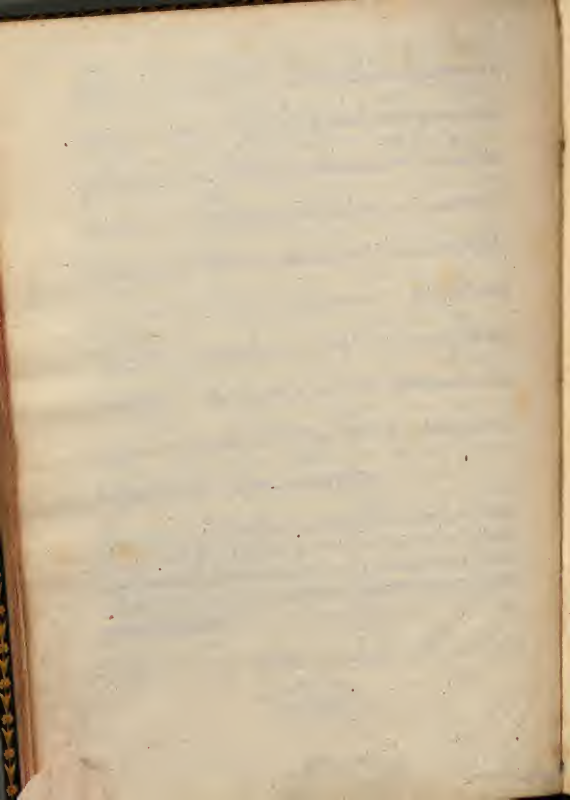
tantur & replicent in qualibet alia linea seu folio. Ac singulae lineae vel folia notent aliis secretis notis: ex quibus cognoscatur inter scribentes qua linea vel folio sint descripta quae nomina verba & alia: & notae positae illa significantes. Et si expedierit aliquando fieri predictorum commutatio tum litterarum tum nuncio est rudi committendo vnicuique verbo ut quae erant positae notae in primo ponantur in alio certiorabitur absens: vno. n. loco mutato commutata erunt reliqua omnia. Si quis vero velit scribere ut moris est vocalibus & consonantibus: ex his notis quot eligat confectis alphabetis uti poterit si magis conformes visae fuerint: hoc notarum seruatō ordine abreuiationibus graecis siue caractere hebraico caldeo siue saraceno est permixto aut figuris Arythmeticarum hodie abaci aptioribus ex his est compluribus conficiendis alphabetis uti poterit. Valebit est sic confecta epistola & ex his compluribus scriptis versibus veris & etiam falsis & vanis: notare quamlibet litteram syllabam dictionem & versum: quibus notis quo situ & loco sint scriptae inter scribentes cognoscatur: easque notatas ex suis situ & loco remoueat & commisceat: commutando de primo in vltimum seu alios. & ita permiscue diuisim litteram a syllaba & syllabam a dictione & dictionem a versuque nulla verba ex his confici posse videantur. Deinde ex cognitione secreta notarum littera syllaba & dictione suis situ: & loco restituentur. Ignoro si hoc scribendi ordine utebatur Caesar in epistolis ad Oppium & Balbum. Nam quoad modum mirum videtur absque notis commutata loca memorie habere absque illis tutius esset & difficillima & fortasse impossibilis erit interpretatio praesertim ob characterum ex hu-

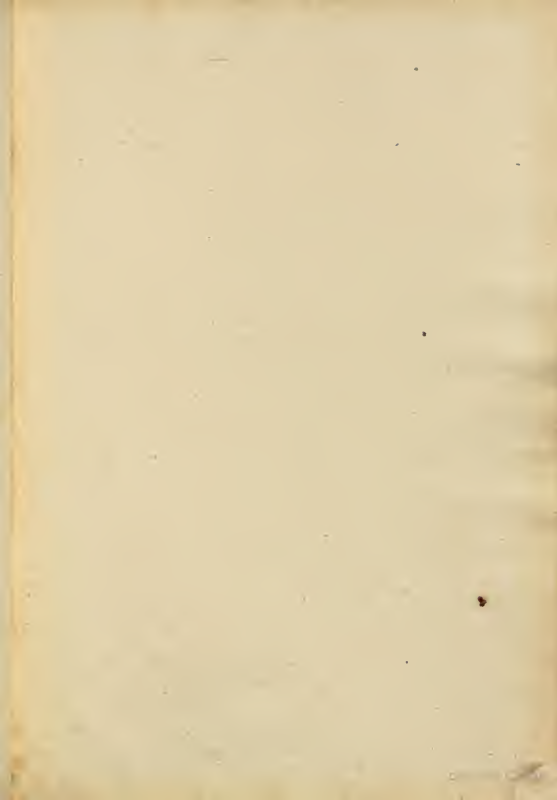
octagin. nonagi. centū ducēt tricēt q̄dringē. q̄ngē. sexcent.
 septingē. octingē. nonigē. mille duomil trimil quatomil.
 quāq̄mil sexmil sep mil octmil nouēmil decēmil vndecimil
 duodecimil. tredecimil. quatuordecimil. quindecimil.
 sexdecimil. decēseptēmil. decēoctomil. decemnouēmil.
 vigintimil. trigintamil. quadragintamil. quāq̄gingē. mil.
 sexagintēmil. septuagintē. mil. octuagintē. mil. nonagintē. mi
 centūmil. ducēt. mil. tricēt. mil. q̄dringentē. mil.
 q̄ngentē. mil. sexcentē. mil. septingentē. mil. octingentē. mil.
 nonigentē. mil. decies centena milia.

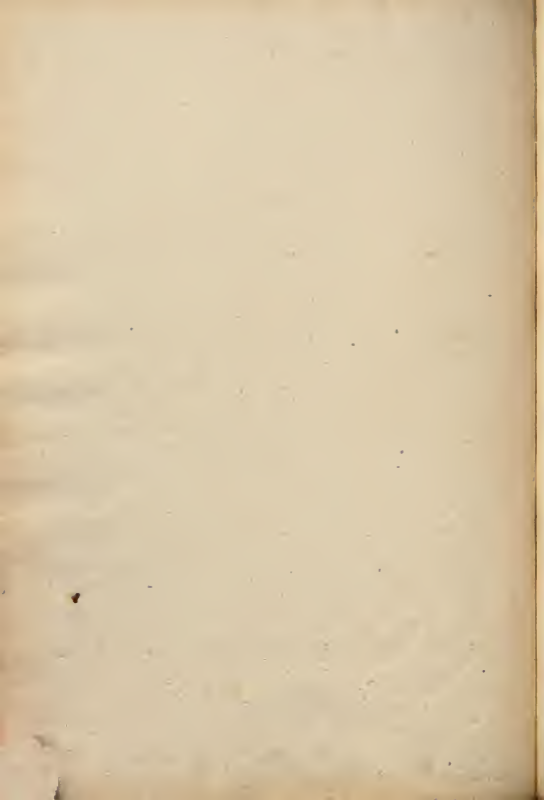
Hac tamen scribendi forma: studiosi ēt vti possent: Sicut
 ille qui depictam tabulam præ oculis, siue mente habens:
 complures alias perficit picturas. Et vt vulgaris sermo fa
 cile erit inuentis addere, & quanto Iuniores tanto perspicu
 tiores esse solent.

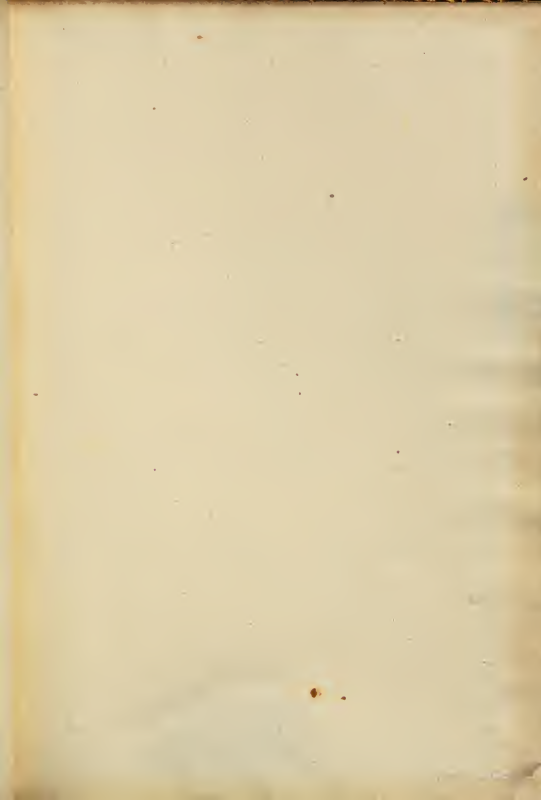
BIBLIOTECA 142
 ROMA
 OTTONIO EMANUELE

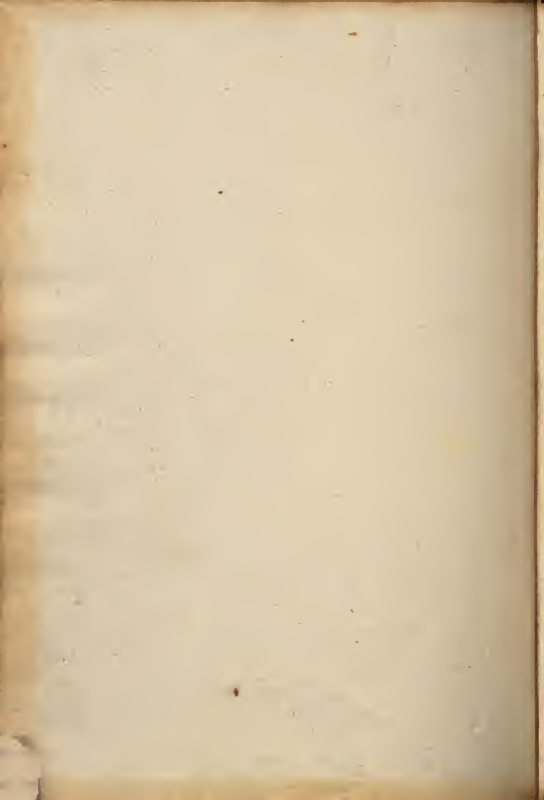

ky

BIBLIOTECA

NA